রାମଙ୍କୁଟି ଗୁପ୍ତନ୍

ବନାମ

ଅଭାରା

ଫେବୃଆରୀ 3,1994

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

*ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଦାନ ଆଇନ, **1963:** ଧାରା **28**-- ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦେୟର ବକେୟା ଅଦାୟ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା --ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଛି-- ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ-- ନିଷ୍ପାଦନରେ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ କି।*

*ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ:"ସମାନ ନ୍ୟାୟାଳୟ"-- ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଦାନ ଆଇନ, **1963** ର ଧାରା **28 (1)** ର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହାର ଅର୍ଥ।*

ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦଖଲରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିକ୍ରେତା, ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବାରୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଆବେଦନରେ, ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବଳକା ଦେୟ ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମାସ ସମୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଅବଧି ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଉକ୍ତ ପରିମାଣ ଜମା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ।

ବିଚାରାଦେଶ ନିଷ୍ପାଦନ ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଦାନ ଆଇନ **1963** ର ଧାରା **28** ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରି ସେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବକେୟା ଦେୟ **4,351/-** ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ନିଷ୍ପାଦନ ଅଦାଲତ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଗତ ହୋଇଥିବା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଆବେଦନ ନିଷ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ନଥିଲା **।** ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **28 (1)** ରେ "ସମାନ ଅଦାଲତ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସେହି ମୂଳ ଅଦାଲତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେଉଁଥିରେ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଆବେଦନ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତରେ ହେବ, ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ନୁହେଁ, ତାହା ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: **1.1.**ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତଙ୍କ ବିଚାରାଦେଶକୁ ପ୍ରଥମ ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ବିଚାରାଦେଶ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଏହା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ଏକ ଆବେଦନ ହିଁ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାର ଏକ ଅନୁକ୍ରମଣ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ବିଚାରାଦେଶକୁ,ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ତାହା ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ବିଚାରାଦେଶ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ସମାନ ମକଦ୍ଦମାରେ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଯେତେବେଳେ ବିଚାରାଦେଶର ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାରେ ଏହାର ବିଫଳତା ଉପରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଦାନ ଆଇନ, **1963** ର ଧାରା **28 (1)** ଅଦାଲତଙ୍କୁ ଏପରି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦେଇଥାଏ, କ୍ରୟ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ରାଶି ଯାହା ଅଦାଲତ ତାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବକେୟା ଦେୟ ପ୍ରଦାନର ସମୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ମୂଳ ଅଦାଲତରେ ଏକ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରାଯାଇପାରେ କିମ୍ବା ସେହି ସମାନ ମକଦ୍ଦମାରେ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତରେ କରାଯାଇପାରେ ଯେହେତୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାରାଦେଶ ଯାହା ନିଷ୍ପାଦନ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛି ତାହା ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ସହିତ ମିଶ୍ରଣ ହୋଇଛି । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେଉଛି ନ୍ୟାୟର ସହାୟିକା; ଏବଂ ଯଦି ପ୍ରକ୍ରିୟା କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ୟାକୁ ସ୍ପର୍ଶ ନକରେ, ତେବେ ଏହାକୁ ମୌଳିକ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ, ବୈଷୟିକ କୌଶଳ ମୌଳିକ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବ ନାହିଁ। ଅଧିନିୟମର ଧାରା **28** ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିଚାରାଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଦାଲତକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ଅଦାଲତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୂଳ କୋର୍ଟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହି ନିଷ୍ପାଦନ ଅଦାଲତ "ସମାନ ଅଦାଲତ" ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅଦାଲତରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁଠାରେ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲୁରହିଥିବା ବେଳେ, ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଧାରା **28** ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ସେହି ଅଦାଲତରେ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥାଏ ।

1.2. ଏହା ସମାନ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ଆଇନ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ଅଧିକାରିତାର ସମାପ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ । ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଅଦାଲତ ବିଚାରାଦେଶ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବଜାୟ ରଖନ୍ତି । ଅଧିନିୟମ **28 (1)** ଅନୁଯାୟୀ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କିମ୍ବା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଅଦାଲତଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲା । ଯେହେତୁ ନିଷ୍ପାଦନ ଆବେଦନ ସେହି ଅଦାଲତରେ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା, ପ୍ରଥମ ଅଦାଲତ ନାମରେ, ନିଷ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଆବେଦନକୁ ବିଚାର କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଏହାକୁ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆବେଦନ ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ଫଏସଲା କରାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା ।

କେ. କଳ୍ପନା ସରସ୍ୱତୀ ବନାମ ପି. ଏସ୍. ଏସ୍. ସୋମସୁନ୍ଦରମ୍ ଚେଟ୍ଟିୟାର, **[1980] 2** ଏସ୍. ସି. ଆର୍. **293** ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

ମାରୁତି ବିଷ୍ଣୁ କ୍ଷୀରସାଗର ବନାମ ବାପୁ କେଶବ ଯାଦବ, **(1970)** ଏ. ଆଇ. ଆର. ବମ୍ବେ **398,** ମାମଲାକୁ ଅନୁମୋଦିତ କରାଯାଇଛି ।

ଇବ୍ରାହିମ୍ ସରିଫ୍ ବନାମ ମସ୍ତାନ୍ ସରିଫ୍, **(1967) 2 ଆନ୍ଧ୍ର ସାପ୍ତାହିକ ରିପୋର୍ଟର 60, ପୃଷ୍ଠା 65, ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।**

2. ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଥିବା ବିଚାରାଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବଳକା ରାଶି ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରଦତ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବଳକା ରାଶି ଜମା କରିବାର ଅପିଲିୟ ବିଚାରାଦେଶର ପାଳନରେ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଜମି ଦଖଲରେ ରହିଛନ୍ତି । ନିଷ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ମଝି ରାସ୍ତାରେ ରହିଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇ ନାହିଁ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରଦା ଟାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 556/1994

11.8.1992 ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସି. ଆର୍. ପି. ସଂଖ୍ୟା 593/1990 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଜି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଆୟାର ଏବଂ ଏମ୍. ପି. ବିନୋଦ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

କେ. ଆର. ନାମ୍ବିଆର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କେ. ରାମସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି । ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

1. ଆବେଦନକାରୀ ଦେଣାଦାର, ଜାନୁଆରୀ 16,1976 ର ଚୁକ୍ତିକୁ ନାକଚ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପାଦନ ଅଦାଲତରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ଏ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 213/1979 ରେ ଅପିଲିୟ ବିଚାରାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଜାନୁଆରୀ 27,1982 ରୁ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବଳକା ଦେୟ 4,351/- ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ବାଦୀ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ନିଷ୍ପାଦନ ଅଦାଲତ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ନିଷ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ପକ୍ଷର ଆବେଦନ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ଥିଲା, ଜମା ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଇଥିଲା । ପୁନାରୀକ୍ଷଣରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସି. ଆର୍. ପି. ସଂଖ୍ୟା 593/90 ଆବେଦନକୁ ଅଗଷ୍ଟ 11,1992 ର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରି ଏହା ନିଷ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟା ପକ୍ଷରେ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ।

2. ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠିଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଦାନ ଆଇନ, ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ 'ଅଧିନିୟମ', 1963 ର ଧାରା 27 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ, ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ସମାନ ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ଏକ ବିଚାରାଦେଶ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ଅଟେ କି । ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିବାଦରେ ନାହିଁ।ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦଖଲରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିକ୍ରେତା ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଆବେଦନରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ସମୟରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବଳକା ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ ଏକ ମାସ ସମୟ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ମାମଲାକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ

ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନେଇଥିଲେ । ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ରାଶି ଜମା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପୂର୍ବରୁ । ବିଚାରାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ଥିବା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ଆବେଦନ ଗୋଟିଏ ଅଦାଲତରେ ରହିଛି ।

ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 (1) କୁ ଏହିପରି ପାଠ କରାଯାଏ:

28. "ଦଖଲ ମିଆଦିରେ ଥିବା ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିକୁ କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ରଦ୍ଦ କରାଯାଏ, ଯାହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ଲାଗି ବିଚାରାଦେଶ ହୋଇଛି ।

(1) ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମାରେ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଏକ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ କ୍ରେତା କିମ୍ବା ପଟ୍ଟାଧାରୀ ବିଚାରାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଅଦାଲତ ଅନୁମତି ଦେଉଥିବା ଅଧିକ ମଧ୍ୟରେ, କ୍ରୟ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯାହା ଅଦାଲତ ତାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ବିକ୍ରେତା କିମ୍ବା ପଟ୍ଟାଦାତା ସେହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ଯେଉଁଥିରେ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଚୁକ୍ତିନାମା ନାକଚ କରିବାକୁ ଏବଂ ଏପରି ଆବେଦନ ଉପରେ ଅଦାଲତଙ୍କ ବିଚାରାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକ୍ଷ ଖିଲାପ କରିଥିବେ କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟ ଆବଶ୍ୟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚୁକ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରିପାରିବେ ।"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି)

3. ଏହାର ଖୋଲା ପଠନ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଯେ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଏକ ଚୁକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ଏହାକୁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପାଳନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହାର ଖିଲାଫ ଉପରେ, ଅଦାଲତଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଅଦାଲତ ସମୟ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବେ ଏବଂ କ୍ରୟ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଶି ବର୍ଦ୍ଧିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଯଦି ମୂଳତଃ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କିମ୍ବା ବର୍ଦ୍ଧିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ଏହାର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେବ ତାହା ଏହି ବିଚାରାଦେଶର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯାହା ସହିତ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନାହୁଁ ।

4. ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥିବା ଜଣାପଡୁଛି । *ମାରୁତି ବିଷ୍ଣୁ କ୍ଷୀରସାଗର ବନାମ ବାପୁ ବି କେଶବ ଯାଦବ,* (1970) ଏ. ଆଇ. ଆର. (ବମ୍ବେ) 398 ମାମଲାରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦିଓ ଆବେଦନ ନିଷ୍ପାଦନ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ତାହା ମୂଳ ପକ୍ଷକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା ମୂଳ ପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ, ସମୟ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରେ । ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ *ଇବ୍ରାହିମ୍ ସରିଫ୍ ବନାମ ମସ୍ତାନ୍ ସରିଫ୍,* (1967) 2 ଆନ୍ଧ୍ର ସାପ୍ତାହିକ ରିପୋର୍ଟର 60, (ପୃଷ୍ଠା 65) ମାମଲାରେ, ଏହି ବିପରୀତ ମତ ଗ୍ରହଣ

କରିଥିଲେ ଯେ ଏକ ଆବେଦନ ନିଷ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଆସେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ମୂଳ ପକ୍ଷରେ ଆଗତ କରାଯିବା ଉଚିତ।

5. ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ନାମ୍ବିଆର ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 (1) ରେ "ସମାନ ମକଦ୍ଦମା" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ ମୂଳ ଅଦାଲତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେଉଁଥିରେ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଆବେଦନ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ, କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ, କେବଳ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତରେ ଆସିବ ଏବଂ ତାହା ଏକ ନିଷ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ପକ୍ଷର ହୋଇଥିବାରୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆସିବ ନାହିଁ। ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ଦୃଢତା ପାଉନାହୁଁ।

ସି. ପି. ସି. ର ଧାରା 37 ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଯେ:

> "37.ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ସଂଜ୍ଞା-- "ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ କରିଥିବା ଅଦାଲତ" ର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି, କିମ୍ବା ସେହି ପ୍ରଭାବ ପାଇଁ ରହିଥିବା ଶବ୍ଦ, ବିଚାରାଦେଶ ନିଷ୍ପାଦନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯଦି ବିଷୟ କିମ୍ବା ସନ୍ଦର୍ଭରେ କିଛି ପ୍ରତିକୂଳ ନଥାଏ, ତେବେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ -
>
> (a) ଯେଉଁଠାରେ ନିଷ୍ପାଦନ ହେବାକୁ ଥିବା ବିଚାରାଦେଶ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗରେ ପାରିତ ହୋଇଛି, ଯିଏ ପ୍ରଥମ ଅଦାଲତ ହୋଇଥାଏ, ଏବଂ
>
> XXX XXX XXX

ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତଙ୍କ ବିଚାରାଦେଶକୁ ପ୍ରଥମ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ବିଚାରାଦେଶ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଏହା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ଏକ ଆବେଦନ ହେଉଛି ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାର ଅନୁକ୍ରମଣ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଥିବା ବିଚାରାଦେଶ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରାଦେଶ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ସମାନ ମକଦ୍ଦମାର ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଯେତେବେଳେ ବିଚାରାଦେଶ, ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାରେ ଏହାର ବିଫଳତା ଉପରେ, ବିଚାରାଦେଶରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥାଏ, ଧାରା 28 (1) ଅଦାଲତଙ୍କୁ ଏପରି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯାହା ଅଦାଲତ କ୍ରୟ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ରାଶି ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରନ୍ତି ଯାହା ଅଦାଲତ ତାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । *କେ. କଳ୍ପନା ସରସ୍ୱତୀ ବନାମ ପି. ଏସ୍. ଏସ୍. ସୋମସୁନ୍ଦରମ୍ ଚେଟ୍ଟିୟାର,* (1980) 2 ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 293 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସମଗ୍ର ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଁ ବାଦୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୌଖିକ ଅନୁରୋଧ ଉପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେହି ତାରିଖ ଠାରୁ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସୁଧ ଏବଂ ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତ ସହିତ ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବଳକା ରାଶିର ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରଥମ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତରେ ସେହି ସମାନ ମକଦ୍ଦମାରେ ଦାୟର କରାଯାଇପାରେ ଯେହେତୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତଙ୍କ ବିଚାରାଦେଶ, ଯାହା ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛି ତାହା ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ସହିତ ମିଶ୍ରଣ ହୋଇଛି । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେଉଛି ନ୍ୟାୟର ସହାୟୀକା; ଏବଂ ଯଦି ପ୍ରକ୍ରିୟା କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁନାହିଁ, ତେବେ ଏହାକୁ ପ୍ରକୃତ ନ୍ୟାୟ ଦେବା ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍।

ତେଣୁ, ବୈଷୟିକ କୌଶଳ ମୌଳିକ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବ ନାହିଁ । ଏକ ମାମଲା ନିଅନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ବିଚାରାଦେଶ ନିଷ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ନିଷ୍ପାଦନ ଅଦାଲତକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ନାନ୍ତରିତ କରାଯାଏ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ଅଦାଲତ ମୂଳ ଅଦାଲତ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ଅଦାଲତ "ସମାନ ଅଦାଲତ" ହୋଇନଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅଦାଲତରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲିଛି, ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ସେହି ଅଦାଲତରେ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥାଏ ।

6. ଏହାପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ ଏହା ମୂଳ ପକ୍ଷରେ ରହିବା ଉଚିତ ନା ନିଷ୍ପାଦନ ପକ୍ଷରେ ।ଧାରା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏହା "ସମାନ ମକଦ୍ଦମାରେ" ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏହାର ଅର୍ଥ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ମକଦ୍ଦମାରେ ହିଁ ହେବ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନୁହେଁ । ଏହା ସମାନ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ଆଇନ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ସମାପ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ । ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଅଦାଲତ ବିଚାରାଦେଶ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବଜାୟ ରଖିଛନ୍ତି । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 (1) ଅନୁଯାୟୀ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କିମ୍ବା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଅଦାଲତ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲା । ଯେହେତୁ ନିଷ୍ପାଦନ ଆବେଦନ ସେହି ଅଦାଲତରେ ପ୍ରଥମ ଅଦାଲତ ନାମରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା, ନିଷ୍ପାଦନ ପକ୍ଷରେ ଆବେଦନକୁ ବିଚାର କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଏହାକୁ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ପକ୍ଷରେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆବେଦନ ଭାବରେ ଏହାକୁ ଗଣନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଫଏସଲା କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁ ଯେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଆଇନକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରିଛି ଏବଂ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ରାୟ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ମୂଳ ପକ୍ଷରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଏହାକୁ ନିଷ୍ପାଦନ ପକ୍ଷରେ ବିବେଚନା କରି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠିକ୍ କରିନାହାଁନ୍ତି ।

7. ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଏହା ଆମର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା କି । ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ବିଚାରଧିନ ଥିବାବେଳେ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବଳକା ଜମା କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ଅପିଲିୟ ବିଚାରାଦେଶରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବଳକା ରାଶିକୁ ଜମା କରିବାର ଅନୁପାଳନରେ ଖିଲାପ କରିଛନ୍ତି । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଜମି ଦଖଲରେ ରହିଛନ୍ତି । ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଝି ରାସ୍ତାରେ ରହିଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଛେଦ 136 ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛି ପରଦା ଟାଣିବା ଏବଂ ଆବେଦନ ଯେଉଁଠି ଥିଲା ସେହିପରି ଭବରେ ରହିବାକୁ ଦେବା ଏବଂ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିବା । ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ ଦେବା ଏବଂ ସେହି ଅନୁସାରେ କରିବା, କିନ୍ତୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ।

ଜି. ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।